

РЕШЕНИЕ

№ 7044

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7825** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Заместник-кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, чрез процесуален представител юрисконсулт Я. П., срещу Решение № 2893/19.06.2023 г. по НАХД № 2854/2023 по описа на СРС, 3-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № СОА23-РД11-103/24.01.2023 г. на заместник-кмет на Столична община, с което на Ц. Г. В. за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева.

С жалбата се поддържа, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, като се излагат доводи за постановяването му при неправилно приложение на материалния закон. Счита, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, като решението е постановено в противоречие със събраните по делото доказателства. Твърди се, че вината на нарушителя е доказана и коректно описана в АУАН и в издаденото впоследствие от АНО наказателно постановление, а въззивният съд неправилно е приел авторството на деянието за недоказано. Отправя искане за отмяна на решението

и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за проведените две инстанции в размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК.

В съдебно заседание касаторът- редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт П., която поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

Ответникът по касационната жалба Ц. Г. В., чрез процесуалния си представител адв. П., изразява становище за липса на данни наказаното лице да е извършило нарушението. Твърди, че въззивният съд се е аргументирал достатъчно подробно и не се възползва от дадената от съда възможност да представи доказателства във връзка с твърдяното нарушение. Счита въззивното решение за правилно, обосновано и законосъобразно и моли съда да остави без уважение касационната жалба. В отговор на касационната жалба се претендират и сторените в настоящото производство разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., счита касационната жалба за неоснователна и моли съда да остави в сила решението на СРС.

Административен съд София - град, I касационен състав, съобразявайки се с посочените касационни основания, изразените становища на страните, мотивите на съдебния акт и фактите, които се установяват от събраните по делото доказателства, както и предвид разпоредбата на чл. 218 от АПК, определяща обхвата на касационната проверка, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е редовна и допустима - подадена е от страна, участвала във въззивното производство, за която решението е неблагоприятно, подадена е в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, а разгледана по същество е основателна.

В решението си СРС е приел за установено следното:

На 13.11.2022г. в 10:52 часа, в [населено място] е установено паркиране на [улица] на товарен автомобил „Ф. кади“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Виал Паркет“ ЕООД върху пътна маркировка М14. Констатираното е счетено за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, за което срещу представителя на дружеството е съставен Ф. № 9119261/13.11.2022 г. за неправилно паркиране на товарен автомобил. Същият е бил надлежно получен от сочения за нарушител, като в законоустановения срок от „В. П. ЕООД е подадена жалба с вх. ВД-3402/14.11.2022 г. до „Център за градска мобилност“ ЕАД. На 14.12.2022г. е съставен АУАН № 003204 за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Възприемайки изцяло констатациите в АУАН, административнонаказващият орган издал оспореното пред СРС наказателно постановление, с което на основание чл. 183, ал.2, т. 1 от ЗДвП. наложил на Ц. Г. В. административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева.

За да отмени процесното наказателно постановление, въззивният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения, а и безспорно е установено по делото извършването на нарушението, но не било доказано авторството на деянието, доколкото свидетелят Б. е потвърдил пред съда неизгодни за себе си обстоятелства, че той е управлявал процесното МПС и той го е паркирал на забранена пътна маркировка.

Съдът намира подадената касационна жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради следните съображения.

Безспорно, от събраните по делото доказателства, се установява, конкретното нарушение законосъобразно е квалифицирано като такова на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, която възвежда задължението на всички участници в движението да съобразяват поведението си пътните знаци. В случая ясно е посочено, че товарният автомобил е паркиран неправомерно върху пътна маркировка М14 на [улица]. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка, с пътната маркировка "Начупена линия" М14 се очертава площ, забранена за паркиране на пътни превозни средства.

В конкретния случай правилна се явява преценката на СРС, че правилно е квалифицирано извършеното нарушение, за което на водача е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв.

Отговорността на собственика, по арг. от чл. 188 ЗДвП. е субсидиарна – той отговаря само, ако не посочи на кого е предоставил МПС. Съгласно чл. 188, ал. 2, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

По делото действително има подадено възражение срещу издадения фиш от дружеството „Виал Паркет“ ЕООД на 14.11.2022 г., но в него не се сочи различно лице да е управлявало товарния автомобил. Съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП. редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. Нито към момента на съставяне на АУАН, нито в предвидения от закона срок посоченият като нарушител В. не е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации. Установеното в АУАН, относно извършване на деянието, съставляващо административното нарушение е оспорено в съдебната фаза на производството. В случая съдът неправилно е кредитирал свидетелските показания на Р. Б., пред писмените доказателства и показанията на свидетелите С. Кърцелин и П. Кюлафлийски, доколкото и управителят на дружеството в своите възражения не е посочил друг водач на автомобила, както и не е установено и чрез изискващата се декларация по чл. 188 от ЗДвП.

Настоящият касационен състав намира, че в производството пред СРС констатациите на АУАН не са оборени. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебно следствие писмени и гласни доказателства и води до извода, че правилно е ангажирана отговорността на Ц. В., като управител на дружеството.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че Решение № 2893/19.06.2023 г. по НАХД № 2854/2023 по описа на СРС, 3-ти състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на по 80 лв., за всяка една от двете инстанции, определено на основание чл. 37 от

Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, I касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2893/19.06.2023 г. по нахд. № 2854/2023 по описа на СРС, 3-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СОА23-РД11-103/24.01.2023 г. на заместник-кмет на Столична община.

ОСЪЖДА Ц. Г. В. да заплати на Столична община сумата от 160 /сто и шестдесет/ лева разноски по делото за две инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.